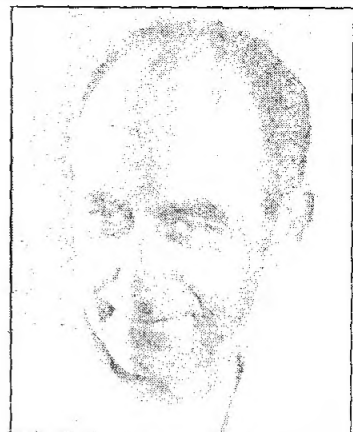

വുൾഫ് ഗാങ് പൗളി

യുക്കാവ

എൻ റിക്കോ ഫെർമി

പഠനങ്ങൾ വഴി കാണാം മണ്ഡലങ്ങളുടെ സൈദ്ധാന്തിക രൂപങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു തുടങ്ങി.

നാൽപ്പതുകളിൽ, വൈദ്യുതകാന്തിക മണ്ഡലങ്ങളുടെ കാണിക്കരണത്തെപ്പറ്റി റിച്ചാർഡ് ഫെയ്മാൻ സൈദ്ധാന്തിക പഠനം നടത്തി. വൈദ്യുതകാന്തിക മണ്ഡലങ്ങൾ ക്വാണ്ടം അർദ്ധഗോളത്തിന്റെ ആപേക്ഷിക കാണാം സിദ്ധാന്തം കാണാം വിദ്യുത്ഗതികം എന്ന പുതിയ ഉപശാഖയുടെ പിറവിക്കു കാരണമായി.

കാണാം ബലതന്ത്ര നിയമങ്ങളുപയോഗിച്ച് മണ്ഡലങ്ങളെ കാണിക്കുകയുണ്ടായി ആ മണ്ഡലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കണികകൾ ലഭിക്കുന്നു. മണ്ഡലത്തിലെ പ്രതികൃതികൾ നടക്കുന്നത് ഈ കണങ്ങളുടെ കൈമാറ്റം മുഖേനയായതിനാൽ ഇവയെ "സന്ദേശ കണങ്ങൾ" എന്നു പറയുന്നു. ഈ സന്ദേശ കണങ്ങൾ കല്പിത കണങ്ങളല്ല. വിചിത്ര മെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും കല്പിതകണങ്ങളും ഒരു സത്യമാണ്. കൈമാറ്റം നടക്കുന്ന വേളയിൽ യാതൊരുവിധേനയും ഇവയെ കണ്ടെത്താനാവില്ല എന്നതാണ് കല്പിത കണമെന്നു വിളിക്കാൻ കാരണം. എന്നാൽ വേണ്ടത്ര ഊർജ്ജം നല്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവ പ്രതികൃതിയാ ശൃംഖലയിൽനിന്നും പുറത്തുപോകുകയും യഥാർത്ഥ കണങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിന്, ഫെയ്മാന്റെ സിദ്ധാന്തപ്രകാരം രണ്ട് ഇലക്ട്രോണുകൾ പരസ്പരം വികീർണ്ണിക്കുന്നത് "കല്പിത ഫോട്ടോണുകൾ" കൾ കാരണമാണ്. ഈ ഫോട്ടോണുകളെ ഒരുകാലത്തും നമുക്ക് നിരീക്ഷിച്ചു കണ്ടെത്താൻ പറ്റിയില്ല. ഒരു ഇലക്ട്രോണും പോസിട്രോണും പരസ്പരം വിലയിച്ച് ഊർജ്ജമായി മാറുമ്പോൾ, ആ ഊർജ്ജം വഹിച്ചുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ ഫോട്ടോണുകൾ പുറത്തേക്കു വരുന്നു. ഇവയെ നിരീക്ഷിക്കാനും സാധിക്കും.

നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ബലമണ്ഡലങ്ങൾക്കും അവയുടേതായ കണങ്ങളുണ്ട്. പ്രബലബലത്തിന്റെ. സന്ദേശകണം പൈ-മെസോണുകളാണ്. ക്ഷീണബലവാഹകരായി രണ്ടുതരം കണങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൈമാറപ്പെ

ടുന്ന കണങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിന് ആനുപാതികമായിരിക്കും ബലങ്ങളുടെ തീവ്രത. അതുപോലെ കണത്തിന്റെ പിണ്ഡത്തിനനുസൃതമായിരിക്കും ബലത്തിന്റെ പരിധി. പിണ്ഡം കൂടുന്തോറും പരിധി കുറയും. നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ബലം ചെറിയ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രമായി അനുഭവപ്പെടുന്നതിനു കാരണവും ഇതാണ്.

ഗുരുതാകർഷണത്തിനു കാരണമാകുന്ന കണങ്ങളാണ് ഗ്രാവിറ്റോണുകൾ. അതിനിസ്സാരമായ അളവുകളിൽ മാത്രം ഇവ കൈമാറപ്പെടുന്നതിനാൽ ഗുരുതാകർഷണം വളരെ ദുർബലമാണ്. തമോഗർത്തങ്ങൾ പോലുള്ള അതിസാന്ദ്രമായ ഗുരുതാകർഷണമേഖലകളിൽ ഗ്രാവിറ്റോണുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രകടമാകും.

കാണാം മണ്ഡലസിദ്ധാന്തങ്ങളിലെ ഒരു വൻ സംഭവമാണ് എഴുപതുകളിൽ രൂപം കൊണ്ട "കാണാം വർണ്ണഗതികം". ഹഡ്രോണുകൾക്കകത്തെ കാര്യങ്ങളുടെ പ്രതികൃതികളാണ് ഈ ഉപശാഖയുടെ വിഷയം. കാര്യം മണ്ഡലത്തിന്റെ കാണിക്കൃത കണമാണ് ഗ്ലൂവോണുകൾ.

★ ★ ★

പലതരം ബലമണ്ഡലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വന്നതോടെ അവ തമ്മിലുള്ള

നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഭൗതികം മാനവ രാശിക്കു നൽകിയ വിലപ്പെട്ട സംഭാവനയാണ് ആണവ ഊർജ്ജം. ആണവനിലയങ്ങളിലൂടെ കാണാം മെക്കാനിക്സ് ഇനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്കിറങ്ങി വന്നുവെന്നു പറയാം.

ആന്തരബന്ധങ്ങളും ചർച്ചാവിഷയമായി. അങ്ങനെയാണ് ഏകീകരണ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത്.

ആദ്യത്തെ ഏകീകരണ സിദ്ധാന്തം എന്ന ബഹുമതി മാക്സ് വെല്ലിന്റെ വൈദ്യുത-കാന്തികസിദ്ധാന്തത്തിനാണ്. വൈദ്യുത മണ്ഡലത്തെയും കാന്തികമണ്ഡലത്തെയും ഒരൊറ്റ സത്യമാക്കി മാറ്റുകയായിരുന്നല്ലോ മാക്സ് വെൽ ഐൻസ്റ്റീനും ബലങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിൽ തല്പരനായിരുന്നു. അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അടിസ്ഥാന ബലങ്ങൾ (ഗുരുതാകർഷണം, വൈദ്യുത-കാന്തികബലം, പ്രബലബലം, ക്ഷീണബലം ഇവ) ഒരേയൊരു ഏകീകൃത ബലത്തിന്റെ ഭിന്നമുഖങ്ങളാണെന്ന ദൃഷ്ടി വിശ്വസിച്ചു. ഗുരുതാബലവും മറ്റു ബലങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കണ്ടെത്താൻ ഐൻസ്റ്റീൻ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതു പൂർത്തിയാക്കാൻ കാലം അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല.

പിന്നീട് അറുപതുകളിൽ അബ്ദുസലാം, വിൻബർഗ് ഇവർക്ക് വൈദ്യുത-കാന്തിക ബലത്തെയും ക്ഷീണബലത്തെയും സമന്വയിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു. ഇതിനു സ്മിരിക്കണം ലഭിച്ചത് 1979-ൽ അവരെ നോബൽ സമ്മാനാർഹരാക്കി. സലാം-വിൻബർഗ് സിദ്ധാന്തത്തിനുശേഷം ഗുരുതാകർഷണമൊഴികെ മറ്റു മൂന്നു ബലങ്ങളെയും ഏകീകരിച്ചുകൊണ്ട് "ബൃഹദ്-ഏകീകരണ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ" പലരും സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ബലങ്ങളുടെ സംയോജനം ഉന്നതോർജ്ജ നിലകളിൽ മാത്രമേ നടക്കൂ എന്നുള്ളതിനാൽ ഇവ പരീക്ഷണപരമായി ഇനിയും സ്മിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ഗുരുതാകർഷണത്തെക്കുറിച്ച് ഉൾപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുള്ള ഏകീകരണ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു വരുന്നു. ഇതിൽ ഏറ്റവും നവീനമായ സംഭവവികാസമത്ര ചരടുസിദ്ധാന്തങ്ങൾ. കണികാ ചരടുകളാണ് പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാഥമിക രൂപങ്ങളെന്ന് ഇവ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ചതുർബലങ്ങളുടെയും ഏകീകരണത്തിനു വഴിവയ്ക്കുന്നു ചരടു സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

(തുടരും)

കാഷിൻ ആയിരം നൂബിളിന്റെ കുറവുണ്ടെന്ന് ഇൻസ്പെക്ടർ കണ്ടുപിടിച്ചു. മേരിയയുടെ സത്യസന്ധതയിൽ അയാൾക്കോ ബഹുജനത്തിനോ സംശയമില്ല. എങ്കിലും കാണാതെയായ തുക കുടിയേ തീരു. അതുകൊണ്ട് അഞ്ചു ദിവസത്തിനകം സംഖ്യ കൊണ്ടു വരണം അവളെന്ന് നിർദ്ദേശമുണ്ടായി. ഇല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചുകൊല്ലം ഇയിലിൽ കിടക്കേണ്ടതായിവരും. മേരിയയും ഭർത്താവും കൂടി പിരിവു നടത്തി നോക്കി. തുച്ഛമായ തുകയേ അവർക്കു കിട്ടിയുള്ളൂ. ദുരപട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ബന്ധുവിനോട്—ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരനോട്—ചോദിച്ചു നോക്കാമെന്ന് അവർ തീരുമാനിച്ചു. മേരിയയുടെ ഭർത്താവ്, സഹോദരൻ താമസിക്കുന്ന പട്ടണത്തിലെത്തി. വീടു കണ്ടു പിടിച്ചു. അയാളുടെ മേൽവിലാസമെഴുതിയ നനഞ്ഞ 'കവർ' കീഴിലേക്ക് ഇട്ടു. മുഖത്തു പററിയ മഞ്ഞ് കൈകൊണ്ടു തുടച്ചുകളഞ്ഞു. വാതിൽക്കലെക്കു നടന്നു. തട്ടിപ്പൂമ്പ് ദമുണ്ടാക്കി..... ഒരു നിമിഷം കൊണ്ടു വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു (പേജ് 132). സഹോദരൻ അയാൾക്കു പണം കൊടുക്കുമോ? കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ മേരിയയ്ക്ക് എന്തു പറയും? അവൾ കാരാഗൃഹത്തിലാവുകയില്ലേ? അഞ്ചു കൊല്ലത്തേക്കു ഭർത്താവിനെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും അവൾക്കു കാണാൻ കഴിയുമോ? ഇങ്ങനെ ഒന്നല്ല, പല ചോദ്യചിഹ്നങ്ങൾ. ഇവ ഇടുമ്പതിലാണ് കഥാകാരന്റെ വൈഭവമിരിക്കുന്നത്.

അനുബന്ധം

കിമ്യുവിന്റെ The Guest എന്ന ചെറുകഥ ഓർമ്മയിലെത്തുന്നു. കുന്നിൻപുറത്തുള്ള ഒരു സ്കൂൾക്കെട്ടിടത്തിൽ ഒരധ്യാപകൻ താമസിക്കുന്നു. അൾജീരിയൻ യുദ്ധം നടക്കുന്ന കാലം. ഒരു പൊലീസുകാരൻ ഒരറബിയെ അവിടെക്കൊണ്ടുവന്നിട്ട് അധ്യാപകനോട് പറഞ്ഞു അടുത്ത ദിവസം അയാളെ ഇരുപതു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടാക്കണമെന്ന്. അറബി അയാളുടെ 'കസി'നെ കഴുത്തുറയ്ക്കുക എന്നതാണ് കൂറം. നേരം വെളുത്തു. അധ്യാപകൻ അറബിക്ക് പ്രഭാത ഭക്ഷണം പൊതികെട്ടി കൊടുത്തു. കൂടെ ആയിരം ഫ്രാങ്ക്സും. കൂറെ ദൂരം അയാളോടൊരുമിച്ചു നടന്നിട്ട് അയാൾ അറബിയെ അറിയിച്ചു. രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം നടന്നാൽ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലെത്തുമെന്ന്. അധ്യാപകൻ തിരിച്ചു സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിലെത്തി. ബ്ലാക്ക് ബോർഡിൽ നാലു വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള ചോക്കു കൊണ്ട് നാലു നദികൾ വരച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ മീതെയായി 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു. നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനു ശിക്ഷ കിട്ടും' എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. കഥ ഇവിടെ തീരുന്നു. അറബി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയോ? എത്തിയില്ലെങ്കിൽ അയാളെ രക്ഷപ്പെടാൻ അനുവദിച്ച അധ്യാപകനു ശിക്ഷ കിട്ടുമോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരങ്ങളില്ല. ചോദ്യങ്ങളായി അവ അവശേഷിക്കുന്നു എന്നതിലാണ്

കഥയുടെ കലാത്മകതയിരിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വം കമ്മ്യൂ അഭിവൃത്തിപ്പെടുന്നത് ആ മൗനത്തിലൂടെയാണ്.

സച്ചിദാനന്ദൻ

സച്ചിദാനന്ദൻ 'ഇനിയൊന്നു വിശ്രമിക്കട്ടെ' എന്ന കവിതയിലൂടെ സഹൃദയർക്കു ഉളവാക്കുന്ന ആഹ്ലാദനൂതനുള്ള ക്ഷണിക സ്വാഭാവമല്ല ഉള്ളത്; ശാശ്വത സ്വാഭാവമാണ്. ബാഹ്യലോകവും കവിയുടെ ആന്തരലോകവും ജനിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥനകൾക്കു യോജിച്ച വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും അവയ്ക്കു സാക്ഷാത്കാരം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തിടുക്കം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്നു. അപ്പോൾ 'സമയമില്ലിപ്പോൾ' എന്നു പറയേണ്ടതായി വരും. ആ ചൊല്ലിൽ തെറ്റുമില്ല. മനുഷ്യന്റെ രക്തചാക്രമണത്തിനുള്ള ലയം യൗവനകാലത്ത് അതിവേഗമാണ്. അതിനു ചേരുന്നമട്ടിൽ അതിവേഗത്തിലേ പ്രവർത്തിക്കാനാവാം. പ്രവർത്തനങ്ങളോ? നിരവധി. 'സമയമില്ലിപ്പോൾ' എന്നു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലേ അർത്ഥപ്പെടാനുള്ളൂ.

കാലം കഴിയുമ്പോൾ അതിവേഗമുള്ള ലയം മന്ദഗതിയാർജ്ജിക്കുന്നു. അപ്പോൾ തിടുക്കമില്ല. യൗവനകാലത്തെ മനുഷ്യന് എത്ര മനുഷ്യത്വമുണ്ടായിരുന്നോ അതിന്റെ ആയിരമിരട്ടി മനുഷ്യത്വം വാർദ്ധക്യകാലത്തുണ്ടാകുന്നു. ആ കാലയളവിൽ തിടുക്കമില്ല. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യംപോലും ആസ്വദിക്കാൻ അയാൾ സമയം കണ്ടെത്തുന്നു. ജീവിതാരാഭത്തിൽ അനലസനായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ മനുഷ്യൻ അതിന്റെ പര്യവസാനത്തിൽ അലസനായി മാറുന്നുവെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ, ആ ആലസ്യം ദോഷസ്വഭാവമുള്ളതല്ല. അവന്റെ സത്ത കൂടുതൽ പ്രകാശിക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ്.

സച്ചിദാനന്ദന്റെ മനോഹരമായ കാവ്യം വായിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് എനിക്കു എഴുതാൻ തോന്നിയത്. യഥാർത്ഥമായ കവിതാഹൃദയത്തിന്റെ സ്പന്ദനം ഈ കാവ്യത്തിലെ ഓരോ വരിയിലുമുണ്ട്.

'അചരങ്ങൾ തൻ ഹിരണ്യമധി മുകഭാഷയിൽ പ്രിയഭൂമി മൂലുന്ന പാട്ടു കേൾക്കട്ടെ ഞാൻ! വരികയായ് ഞാൻ, വഴിയരികിലെനിക്കായി വിരിയുക വീണ്ടുമെൻ പൂക്കളേ ഞാൻ വരാം' ഈ വരികളിൽ മലയാള കവിതയുടെ ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും ഞാൻ കാണുന്നു.

പരകീയ സൂക്തങ്ങൾ

1) ബാക് മാണേജർ ചിത്തക്കവിത

യെഴുതിയാൽ രക്ഷപ്പെടും; കവി കള്ളച്ചെക്ക് എഴുതിയാൽ?

2) 'എന്റെ പതിനെട്ടാമത്തെ ഇന്ദ്രമതിനാ ഹേമാഷത്തിന് നിങ്ങൾ വരുമോ? 'ഇല്ല. അഞ്ചു കൊല്ലം മുൻപ് ഞാനതിനു വന്നു കഴിഞ്ഞു.'

3) ഞാനിന്നലെ എന്റെ ഭാര്യയെ 'മേരി'

എന്നു വിളിച്ചു. അവൾ അതുകേട്ട് ആകുലാവസ്ഥയിലായി. കാരണം അവളുടെ പേരു സുസനെന്നാണ്.

4) ഡോക്ടർ, കണ്ണിൽ ഞാൻ മരുണൊഴിക്കേണ്ടത് ആഹാരത്തിനുമുൻപോ അതോ പിൻപോ?

5) എന്റെ വീട്ടിലുള്ളതു വളരെപ്പഴയമരസ്സാമാനങ്ങളാണ്. അവയ്ക്കു യോജിച്ച ഭാര്യയും.

6) വിവാഹം കഴിഞ്ഞവനെ ആഹ്ലാദിക്കുന്നവനായി കാണുന്ന നമുക്ക് അർത്ഥം; അതെന്തു കൊണ്ടാണെന്നത്.

7) വർത്തമാനപ്പുതത്തിൽ പേരു വരണമെങ്കിൽ പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടു റോഡിനു കൂറുക നടന്നാൽ മതി.

8) ഇന്നു പ്രസിഡൻ്റ്; നാളെ പോസ്റ്റ് സ്റ്റാമ്പ്.

9) നല്ല ക്ഷമയുണ്ട് അയാൾക്ക്. ഡയൽ ടോണിനു വേണ്ടി അയാൾ കാത്തു നില്ക്കും.

10) ടി.വി. സെൻ കാർണം എനിക്കു പണച്ചെലവ്. ഓരോ തവണ അത് അടച്ചു വയ്ക്കാനും മകനു പണം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(Leopold Fechter സമാഹരിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നാണ് എല്ലാം).

സംസ്കാരാഭാസം

'മോണുമെൻറൽ വർക്ക്'—മഹനീയമായ കൃതി എന്ന് എല്ലാവരും വാഴ്ത്തുന്ന

സാർത്രിന്റെ Critique of Dialectical Reason ഞാൻ പല തവണ വായിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ പൂസ്തകം താഴെ വയ്ക്കുകയാണ് പതിവ്. എങ്കിലും ചില വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കാതെയിരുന്നിട്ടുമില്ല. അവയിലൊന്നാണ് 'റേഡിയോ ബ്രോഡ് കാസ്റ്റ്' എന്ന അർദ്ധായത്തിൽ പറയുന്ന കാര്യം. അത് നമ്മുടെ ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾക്കും ചേരും. സാർത്രി എഴുതുന്നു: ഞാനൊരു പ്രക്ഷേപണം കേൾക്കുമ്പോൾ പ്രക്ഷേപണം നടത്തുന്നവനും ഞാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മാനുഷികമല്ല. എന്തു പറയുന്നുവോ അതിനോട് എനിക്കുള്ള ബന്ധം ഫലത്തിൽ ഇഡതമാണ്..... ഈ ഇഡതം വളരെ വർഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് എല്ലാത്തലങ്ങളിലും വികസിക്കുന്നു. റെളുവുവരെ അതിനെ തടയുകയും ചെയ്യും. എനിക്ക് എഴുതാം, പ്രതിഷേധിക്കാം, സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കാം, അഭിനന്ദിക്കാം, ഭീഷണിപ്പെടുത്താം, അങ്ങനെ പലതും. പക്ഷേ, ഇവയ്ക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ എന്നെ അറിയാത്ത ഭൂരിപക്ഷമായ കൾ (അല്ലെങ്കിൽ പരിഗണനാർഹമായ ന്യൂനപക്ഷമായവർക്കെങ്കിലും) അതുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചേമതിയാവൂ. അങ്ങനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ പാഠസ്പർശം (reciprocity) ഒറ്റശ്ശെപ്പമായി ഉയരണം. കൂടാതെ റേഡിയോ നിഘണ്ടുങ്ങൾ സർക്കാരിന്റെ വിക്ഷേപണത്തിനോ മുമ്പാകെ മാരുടെ വിഭാഗത്തിന്റെ സവിശേഷതാർത്ഥ്യങ്ങളോ ആണ് പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ശ്രോതാക്കളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു ഫലവുമില്ലാതെയൊവുന്നു.

എന്ന സാർത്ഥം 'practico-inert' എന്നും 'pure inertia' എന്നും വിളിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് ഏകമുഖ്യ ടെലിവിഷൻ. യഥാർത്ഥമായ സാമൂഹികാവസ്ഥയുടെ പ്രതിഫലനമല്ല അത്. ശ്രീയഥാർത്ഥവും കൃത്രിമവുമായ ഒരു സമുദായമാണ് ടെലിവിഷനിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുക. അത് ശ്രദ്ധാടകൾക്ക് അനഭിലാഷണീയമായ മാനസികനില ഉണ്ടാക്കുന്നു. ജാതീയതയെക്കുറിച്ചും ലോപം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന ടെലിവിഷൻ. പലപ്പോഴും അത് ഒന്നിനെതിരെ മറുപടിയിലേക്ക്—ആദാസ മുൻപ്—അതിലേക്ക്—പെട്ടെന്നു. കുറേക്കാലം മുൻപ്—അതും പേരുകൾക്കുള്ളതല്ലെങ്കിലും ടെലിവിഷൻ തോന്നുകയായിരുന്നു. സിനിമയിലെ നായകൻ നായികയെ നോക്കി ചൂണ്ടുകൾ തെല്ല നീട്ടി. 'സോബ്' കേൾപ്പിക്കാതെ 'ഉമ്മ തരു' എന്നു. 'കുറേക്കാലം' കാണിച്ചു. അവൾ കൊഞ്ചി ഒഴുക്കി. 'എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റുപോയി. ഏകമുഖ്യ ടെലിവിഷൻ പൊള്ളയായ സംസ്കാരത്തെ കാണിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ആദാസത്തെയെ. സമുദായവും സംസ്കാരവും ഇല്ലാത്ത ഇതിൽ മരിക്കുന്നു. തിരുനല്ലൂർ കേരളാകരൻ ആകാശവാണിയെയും ദൂരദർശനെയും കുറിച്ചു ജനയോഗം വാരികയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് വായിച്ചു നോക്കാൻ ഞാൻ വായനക്കാരുടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“கேட்டிங்ஸ். பல தவண. ஓரோ தவண
கேஸ்களுமோஷும் ஐனியிது கேஸ்கோனிசவர
லுதே அன்னாஹிபிதிங்ஸ்.”

“ഇ. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ പ്രഭാഷണം ഓവാത്മക സ്ഫോടനമാണ്. വയലാർ ട്രാമവർമ്മയുടേത് അതിർഥശിതങ്ങളായ വാക്യങ്ങളുടെ പെരുവെള്ളപ്പാച്ചിലാണ്. വൈദ്യലിംഗമിളയുടെ പ്രഭാഷണം കൊച്ചുകുട്ടികൾക്ക് കൊഞ്ചുന്നതുപോലിരിക്കും. ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെ പ്രഭാഷണം സ്വന്തമാണ്.”

“ഉണ്ട്, സാഹിത്യവാരഫലത്തിൽ ഇല്ല. ടിം-ഓട്ടാണ് ഇരയെഴുതിത്തുടങ്ങിയത്. മൂലധനീർണ്ണയം തെറിപ്പെട്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനുശേഷം കള്ളം മീറഞ്ഞതിട്ടില്ല. ഈ ലേഖനപരമ്പരയിൽ ടിം-യുമുൾപ്പെടെ സാഹിത്യനിരൂപണത്തിൽ അർത്ഥശൂന്യതയെക്കുറിച്ചുണ്ട്.”

“ഔചിത്യമില്ലായ്മയെന്നാൽ?”

അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ചിലർക്ക് വീട്ടിൽ വന്നാൽ എപ്പോൾ തിരിച്ചുപോകണമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. സ്ത്രീകൾക്കു ടെലിഫോൺ സംസാരം അവസാനിപ്പിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതൊക്കെയാണ് ഔചിത്യഭംഗം."

“ഭർത്താവിലൂടെ പോകുമ്പോൾ നമ്മെ തടഞ്ഞുനിറുത്തി വാതോരാതെ സംസാരിക്കുന്നവർ ഭർത്താവുമൊരുമിച്ചു പോകുമ്പോൾ നമ്മളെ കണ്ടില്ലെന്നു ഭാവിக்குമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ.”

“ഒന്നാത്തരം കൂടിവന്നാൽ ഒരുമാസത്തെ പഴക്കമേ കാണൂ.”

“അതെ. ഇറങ്ങേണ്ടിടത്ത് ഇറങ്ങി മീറർ നോക്കുമ്പോൾ ഏഴുരുപ പത്തു പൈസ.

പത്തുരൂപ കൊടുത്താൽ രണ്ടുരൂപയേ തിരിച്ചു തരു. തൊണ്ണൂറു പൈസ കീഴയിലിട്ട് അതിനു വൈരൂപ്യം വരുത്താതിരിക്കാൻ ഡ്രൈവർ എന്നെ സഹായിക്കുന്നില്ലേ? അത് ഒരൂഹ്യത്തിൽ സുഖമല്ലേ?"

“ഇതിൽ ആരെയും കുറപ്പെടുത്തരുത്. ഭരിത്താറും ഭാര്യയും ഒരമിഷ് അമ്പലത്തിലോ

സ്പിന്നിംഗ് മോഷ്ടം പോലുള്ള കേസുകളിൽ അവൾ പലതും പറയും. പക്ഷേ, അയാൾ ഒന്നും ശ്രദ്ധിക്കില്ല. അയാൾ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അവളും ശ്രദ്ധിക്കില്ല. പക്ഷേ, ഓഫീസിലെ സഹ പ്രവർത്തകയായ ചെറുപ്പക്കാരിയെക്കണ്ട് അയാൾ എന്തെങ്കിലും സംസാരിച്ചാൽ റെയ്ഡി ലെന്നപോലെ അത് മുഴുവൻ അവൾ തലച്ചോറിൽ എടുക്കും. ഇല്ലാത്തതും റെക്കോർഡ് ചെയ്യും. ചെറുപ്പക്കാരി പൊയ്ക്കഴിയുമ്പോൾ 'ആതിത്?' എന്ന് അസഹിഷ്ണതയോടെ അവൾ ചോദിക്കും. ഭാര്യ റോഡിൽ വെച്ചു കണ്ട യുവാവിനോടു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാൽ ഭർത്താവ് ആ സംസാരം കേൾക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത വിധത്തിൽ ദൂരെ മാറിനില്ക്കുകയേയുള്ളൂ. അയാളാണെന്നു ചോദിക്കുക പോലുമില്ല."

“ശാസ്ത്രവും എന്നാൽ ആഴത്തിലുള്ള യന്ത്രികതയോടുകൂടിയ നിയമങ്ങളാണെന്നും, ധാരണ, മനുഷ്യാശയങ്ങളുള്ള സ്നേഹം ഈ സവിശേഷതകളോടുകൂടി അർത്ഥത്തിന്റെ (സത്യത്തിന്റെ) എല്ലാ ചലച്ചിത്രങ്ങളും എന്റെ മുന്നിൽ എന്തെന്നില്ലാത്തവിധം പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മി. റേ ഒരദ്യുതപുരുഷനാണ്, അദ്ദേഹം അത്രയും അപൂർവ്വമാകുന്നുണ്ട്. ചലച്ചിത്ര വ്യവസായത്തിൽ അദ്ദേഹം അർത്ഥമാണ്—ഇതുവരെ അദ്ദേഹം വിശ്വവിഖ്യാതനായ സംവിധായകനാണ്. അദ്ദേഹം കൃതാസാവധാനാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തെ പ്രതിപദം പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു.

സാർത്ഥകമാക്കുന്ന ജീവചരിത്രമാണ് ആൻ ഡ്രൂ റോബിൻസൺ എഴുതിയ Satyajit Ray—The Inner Eye (—Andre Deutsch—£ 17 = 95 Special Price £ 10). Prodigious personality—അദ്ഭുതകരമായ സിദ്ധികളുള്ള വ്യക്തി—എന്നു വി.എസ്. നമ്പ്യാർ വാഴ്ത്തിയ സത്യജിത് റേ കലാകാരനായി, സംവിധായകനായി, ഗാനരചയിതാവായി, സാഹിത്യകാരനായി ഈ ശ്രന്ഥത്തിന്റെ അതിവേഗമായാർന്ന പുറങ്ങളിലെ കരുത്ത അക്ഷരങ്ങളിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ 346 പുറങ്ങളും വായിച്ചു തീരുമ്പോൾ Apu Trilogy, The Music Room, Charulata, Days and Nights in the forest, Distant Thunder, The Chess Players, The Home and the World, Ganasatru (An Enemy of the People—1989) ഈ വിഖ്യാതങ്ങളായ ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസൂലഭ പ്രതിഭയോടെ നമ്മെ നോക്കി പൂഞ്ചിരിതുകുന്നു. ക്ലാസ്സിക്കായ Pather Panchali-ഇൽ നിന്ന് മററൊരു ക്ലാസ്സിക്കായ Ganasatru-വിലേക്കുള്ള പ്രതിഭയുടെ വികാസം നമ്മൾ ദർശിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രഖ്യാതനായ സംവിധായകൻ റേ അതെത്തിച്ചു ചെയ്യണം? [ദരിദ്രമായ ഇന്ത്യയെ ചിത്രീകരിച്ചു വിദേശത്തുള്ളവരെ കാണിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ചോദ്യം—ലേഖകൻ]

യ്ക്കു അവാർഡുകൾ കിട്ടുന്നേയുള്ളൂ.
ചോ: റേ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് നിങ്ങൾ
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?

നർഗീസ്: ഇന്ത്യയുടെ ദാരിദ്ര്യമാണ് റേ വിദേശത്ത് എടുത്തു കാണിക്കുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ആധുനിക ഇന്ത്യയെ യാഥാർത്ഥ്യമായി കാണുന്നു.

നർഗ്ഗീസിന്റെ ഈ ശകാരം പ്രതിഷേധം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി. ബോംബെയിലെ ഹിന്ദി ചിത്രങ്ങളിൽ കള്ളക്കടത്തുകാരും കള്ളന്മാരും കൊലപാതകികളും കാബറേ നർത്തകികളും ബലാൽസംഗക്കാരും മാത്രമല്ല ഉള്ളത് എന്നു നർഗ്ഗീസിനൊടു പലതും ചോദിച്ചു. രേ അവരോടു മറുപടി പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സാർവ്വലോകീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്തോതാവാണ് താനെന്ന് നയ്ചോളിനെ അറിയിച്ചു. I never had the feeling of grappling with an alien culture when reading European literature, or looking at European Painting or listening to western music, whether classical or popular. സത്യത്തിൽ രേ ഭാരതീയൻ മാത്രമല്ല, വിശ്വപുരുഷനും കൂടിയാണെന്ന് ഈ പ്രസ്താവം തെളിയിക്കുന്നു. വിശ്വപുരുഷനും പ്രതിഭാശാലിയുമായ രേയെ കാണാൻ കൗതുകമുള്ളവർക്ക് ഇതിനെക്കാൾ നല്ല പുസ്തകം വേറെ കിട്ടാനില്ല. മനോഹരം

ങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ ഇതിന്റെ കമനീയത കൂട്ടുന്നു.

അനുബന്ധം

അനുഗൃഹീതർ മറുതളവരുടെ പ്രാഗല്ഭ്യത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷമുള്ളവരായിരിക്കും. ശ്യാം ബെന്നഗൽ, അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, ജി. അരവിന്ദൻ ഇവരെക്കുറിച്ച് റേ പറയുന്നു: "What sets these film-makers apart from the commercial 'All-India' ones is a preoccupation with serious, rooted subjects put across with an imaginative use of modest resources (Page 333).

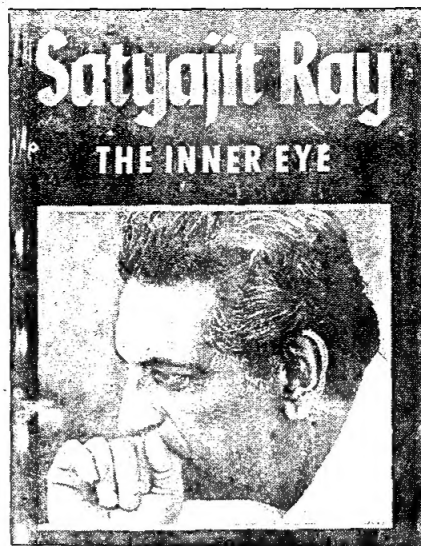
നിരീക്ഷണങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ

1) മോട്ടോർ ബൈക്ക് പെട്രോൾ ഒഴിക്കാൻവേണ്ടി നിറുത്തിയിട്ട് യുവാവ് അതിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിനിന്നു വടിപോലെ. പെട്രോൾ എത്ര എന്നു ചോദിക്കുന്ന ആളിനു മറുപടി നൽകാതെ ട്രാസർ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ചീപ്പെടുത്തു തല കോതി. അതോടെ അയാളുടെ വൈരുപ്യം ഇരട്ടിയായി. സുന്ദരന്മാർക്കു മുടി എങ്ങനെ കിടന്നാലും കൃഷ്ണമില്ല. അവർക്കു തലമുടി ചീകേണ്ടതു മില്ല.

2) റേഡിയോയിലെ വാർത്തവായിക്കലാണ് ടെലിവിഷനിലെ വാർത്ത വായിക്കലിനെക്കാൾ ദേദം. കാരണമുണ്ട്. റേഡിയോയിലെ ന്യൂസ്-റീഡേഴ്സ് ന്യൂസിലാണ് ശ്രദ്ധിക്കുക. ടെലിവിഷനിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവർ തങ്ങളെ ആളുകൾ എങ്ങനെ കാണുമെന്നു ആലോചിച്ച് പരിഭ്രാന്തരാകുന്നു. ആ വികാരം അവരുടെ മുഖത്തു കാണാം.

3) തിരുവനന്തപുരത്ത് എൽ.എം.എസ്. പള്ളി ഇരിക്കുന്നതിനടുത്ത് ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. (ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ എന്നറിയില്ല) ഞാൻ അവിടെത്തെ വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ അധ്യാപകർ എന്നെക്കൊണ്ടു കുരിശു വരപ്പിക്കുമായിരുന്നു നെഞ്ചിൽ. ബൈബിൾ വായിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. പ്രത്യേക സമയത്താണ് ഇതു നടന്നിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഞാനും ചങ്ങാതിയുംകൂടി തൊട്ടടുത്തുള്ള മൃഗശാലയിലെ പൂൽത്തകിടിയിൽ ചെന്നു ഇരിക്കുമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം അവിടെയിരുന്നപ്പോൾ മൃഗശാലയിലെ ജോലിക്കാരനായ ഒററക്കൈൻ ഞങ്ങളുടെ നേർക്കുവന്നു. കൈ എങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു ഞങ്ങൾ അയാളോടു ചോദിച്ചു. മറുപടി ഇങ്ങനെ: "എനിക്ക് ഇവിടെത്തെ കുട്ടികളുടെ പല്ലു തേച്ചു കൊടുക്കലാണ് ജോലി. ഒരുദിവസം ഒരു കുട്ടി എന്റെ കൈ കടിച്ചെടുത്തു." ഞങ്ങളു വിശ്വസിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ കവികളുടെയും കഥാകാരന്മാരുടെയും കൈകൾ കടിച്ചെടുക്കുന്നു. അവർ എന്റെ കൈയും കടിച്ചുമുറിക്കാൻ വരുന്നു. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പല്ലുതേച്ചു കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നൊരു വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ.

4) കുമാരനാശാൻ ചിന്നസ്സാമിയായി നടന്നുകാലത്ത് ശ്രീനാരായണന്റെ പിറകിൽ നിന്നെടുത്ത ഒരു ഫോട്ടോ എന്റെ വീട്ടിലുണ്ട്.

മഹാകവിയുടെ പുത്രൻ പ്രഭാകരൻ തന്നെയാണ് അതെനിക്ക്. ആശാൻ ജോഹ പോലെ ഒരുടുപ്പാണ് ഇട്ടിരിക്കുന്നത്. ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കിയില്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീയാണോ നിലക്കുന്നതെന്നു സംശയം തോന്നും. എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യൻ കൂടക്കൂടെ എന്റെ വീട്ടിൽവരും. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ആ ഫോട്ടോ കണ്ടയുടനെ അതിന്റെ മൂൻപിൽ ചെന്ന് കൈകുപ്പി നിന്നു തെല്ലനേരം. എന്നിട്ട് തിരിഞ്ഞു എന്നോടു പറഞ്ഞു: "സാറിന്റെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ പടമെങ്കിലും കാണാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായല്ലോ എനിക്ക്."

രാജാറാവു

സാഹിത്യനിരൂപണത്തിൽ എന്റെ ഗുരുനാഥൻ ഇറാലിയിലെ ബനിഡനോ കോചെയാണ്. കവിതാസദൃശ്യമുള്ളവർ ഗദ്യമെഴുതിയാലും പദ്യമെഴുതിയാലും അതു കവിതയായിരിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. നോവലിൽ, ചെറുകഥയിൽ കവിതയില്ലെങ്കിൽ അതു കലാസൃഷ്ടിയല്ല. സൗന്ദര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആവിഷ്കാരമാണ് കല അല്ലെങ്കിൽ സാഹിത്യം. ഈ മാനദണ്ഡം വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ രാജാറാവുവിന്റെ ചെറുകഥ (From the Banks of the Ganga—Illustrated weekly—Dec. 10—16) കലയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതായിവരും. ഭീം, രൂപവതി ഈ രണ്ടു തത്ത്വകൾ കാശിയിലെ ഒരു വേപ്പുമരത്തിന്റെ കൊമ്പിൽ പാർത്തിരുന്നുവത്രേ. ആധ്യാത്മികതയുടെ പ്രതീകങ്ങളായിട്ടാണ് ഈ പക്ഷികളെ രാജാറാവു ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. പക്ഷികൾ അവയുടെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ രാജകുമാരിയും അവളുടെ തോഴിയുമായിരുന്നു. ഭീം പട്ടയിൽ വീണു മരിക്കുമ്പോൾ, രൂപവതി സന്യാസിനിയായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ കഥ പര്യവസാനത്തിലെത്തുന്നു.

വിരസമായ ഒരു അലിഗറിയാണ്—ലാ ക്ഷണിക കഥയാണിത്. സൂചകപദങ്ങൾ രാജാറാവു നൽകാത്തതുകൊണ്ട് അലിഗറിയുടെ പിന്നിലുള്ള ആശയമെന്തെന്നു വ്യക്ത

മല്ല. സിംബലിസം അർത്ഥാന്തരങ്ങൾ ഇന്നിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ആലോചനാമൃതമായിരിക്കും. അലിഗറിയിൽ ഒരു ആശയത്തിനു പകരം ഒരു പ്രതീകം വയ്ക്കുകയാണ് പതിവ്. പ്രതീകത്തിലൂടെ ആ ആശയം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മനസ്സിന്റെ വ്യാപാരം അവസാനിക്കുന്നു. അതോടെ രചനയിലുള്ള താൽപര്യവും ഇല്ലാതാവുന്നു. രാമൻ വരുന്നതുകണ്ടിട്ട് 'അതാ സിംഹം വരുന്നു' എന്നൊരേങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അതുവരെ ആളിനെ കാണാത്ത ശ്ലോതാവിന് അമ്പരപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നു. വീര്യം, ശക്തി, ധൈര്യം ഇവയുള്ള രാമനായാണ് സിംഹമാക്കിയതെന്നു ശ്ലോതാവ് ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അമ്പരപ്പ് മാറുന്നു, താൽപര്യവും നശിക്കുന്നു. ഇതിൽക്കവിഞ്ഞ് അലിഗറിയിൽ ഒന്നുമില്ല. രാജാറാവുവിന്റെ രചനാശീതിയിൽ നിന്ന് ആശയം ഊഹിക്കാൻ വയ്യ. അതിനാൽ ബുദ്ധിക്ക് ക്ലേശവും അതിന്റെ ഫലമായ ശരീരക്ലമവും മാത്രമേ ഇവിടെ ഉള്ളൂ. വിഷയത്തെ ഭാവനാത്മകമായി സ്പഷ്ടീകരിക്കുകയാണ് സിംബലിസത്തിന്റെ കൃത്യം. അലിഗറിയിൽ ഭാവനയില്ല. അത് ആശയ പ്രതിപാദനം മാത്രമേ നിർവ്വഹിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇലസ്ട്രേറ്റഡ് വീക്ക്ലിയിൽ എടുത്തു ചേർത്തതും പത്രാധിപർ absorbing എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതുമായ ഇക്കഥ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന On the Ganga Ghat എന്ന രാജാറാവുവിന്റെ പുസ്തകം (Vision Books—Rs. 95) ഞാൻ വായിച്ചു. വിരസമായ ഗ്രന്ഥമാണത്. ഇതിന്റെ കൈകേമങ്ങളായ റെവ്യുകൾ ചില പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു. ഇന്ത്യയിലെ പത്രങ്ങളിൽ വരുന്ന നിരൂപണങ്ങൾ പ്രസാധകരെ വേട്ടുറപ്പിക്കാത്തവയാണെന്ന 'സത്യത്തിൽ സത്യം' ഞാൻ സവിനയം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കട്ടെ.

★ ★ ★

ഇന്നിപ്പറയുന്നതിൽ ആത്മപ്രശംസയുണ്ടെങ്കിൽ വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കണം. എൻ. ഗോപാലപിള്ള ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് കവിതയല്ലെന്നു പറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ പലപ്പോഴും എതിർത്തു. അതിന്റെ ഫലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിൽ നിന്നുതിർന്ന അശ്ളീലപദങ്ങൾ. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തുനിന്ന് അപ്രത്യക്ഷനായനാൾ തൊട്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തുകയാണ്. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ നടന്നവരിൽ ആരും ഇന്നുമിങ്ങുന്നില്ല. മിണ്ടുമെങ്കിൽ എതിർത്താണ് മിണ്ടുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു പോരുമ്പോൾ സാറ് എന്നോടു പറഞ്ഞു: കൂഷ്ണൻനായർ വാഴ്ത്തുന്ന ഉത്തമ സാഹിത്യം മലയാളത്തിൽ വിരളമാണ്. അത് നിങ്ങളുടെ ഒരു പ്രിമാത്രം (കിനാവ്). പ്രാക്ടിക്കലായിവരുമ്പോൾ എല്ലാം ചവർ." അപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിച്ചു: "ശരിയാണ്. വിവഹം കഴിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് യുവാവിനു ഭാര്യയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പം എങ്ങനെ? ദേവതയായിരിക്കുമവളെന്നാണ്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ കിട്ടുന്നവൾ എങ്ങനെയിരിക്കും?

ടോംസിന്റെ ബോബനും മോളിയും

